
XTC-pil

Renee Kelder

Vaak is hij klein, wit en je beste vriend. Hij kan je de hele nacht euforisch laten dansen op de mantra in je hoofd: ik ben de beste van de wereld. Maar hij kan ook paars en vierkant zijn en je laten denken dat het bloed van de muren stroomt.

Maak kennis met de xtc-pil.

Het gebruiken van xtc is te vergelijken met op vakantie gaan. Misschien is de voorpret leuker dan de ervaring zelf.

Het begint allemaal met het uitzoeken van de perfecte pil. Wil je 'hard gaan' en in een club de hele avond met je kiezen op elkaar aan onbekenden vragen waarom je nooit een carrière bent begonnen als professionele danser? Om ze vervolgens, wat het antwoord ook is, om de hals te vliegen en te zeggen dat je zoveel van ze houdt? Of verlang je naar spacen op orka-muziek? Waar je ook voor kiest, voor elke belevenis bestaat er een pil.

Het is een mythe dat de pil vooral geslikt wordt (of gepopt, zoals dat in straattaal heet) door jonge mensen in de dancescene, door snelle types met strakke lijven en kleding met gaten op de juiste plekken. Niets is minder waar. Ook het stel dat samen op de tandem door Nederland crost wil wel eens een avondje lekker gek doen.

Ook ik was vroeger niet vies van xtc. Omdat ik graag en vaak op ‘vakantie’ ging, had ik mijn eigen dealer in Amsterdam- Zuidoost. Hij was een grote jongen geweest in Engeland, maar nadat hij een paar jaar had gezeten was hij het ‘rechte pad’ opgegaan. Wat betekende dat hij niet langer in coke handelde, maar alleen nog in xtc.

Ik herinner me nog goed dat ik inkopen bij hem ging doen. Ik moest me door een mensenmenigte heen werken, want zijn huisgenoot gaf een feestje.

Dit was zijn afscheidsfeestje, verklaarde de dealer. De huisgenoot moest de bak in vanwege openstaande boetes.

Ik wist niet dat je voor zoiets lulligs moest zitten, maar knikte instemmend en volgde de brede rug naar de badkamer. De dealer boog zich voorover en trok de wasmachine open. Het was een mooi gezicht: een wasmachine vol met gekleurde, glanzende pilletjes. Het deed me denken aan vroeger. Aan lange autoritten in de vakantie en mijn moeder die tumtummetjes uitdeelde.

De dealer liet zijn hand door de pillen gaan en plantte zijn billen op de badkuip.

‘Ben je opzoek naar avontuur? Dan is deze blauwe Mitsubishi goed om er echt even tussenuit te gaan. Of wil je een pil van oer-Hollandse bodem? Neem dan deze gele vlinder.’

Hij praatte nog een tijdje door. Ik luisterde niet meer, ik nam ze allemaal.

Koningin Máxima zei dat de Nederlander niet bestaat. Zo bestaat de xtc-gebruiker ook niet. Want ook de bakfietsmoeder, haar Babboe gevuld met drie kinderen en een labradoodle, doet het.

‘Naast moeder ben ik toch ook gewoon nog mens?!’ zegt ze tegen haar vriendinnen terwijl ze in één beweging de pil in haar mond wegspoelt met een flinke slok chardonnay. Tevreden strijkt ze haar King Louie-jurkje glad.

En wat te denken van de zestig-plus buurvrouw met haar korte, pittige kapsel en paarse bril? Na haar scheiding ‘kiest ze voor zichzelf’ en verruult ze eens per maand haar functionele stappers voor hakken. Op de

**Het was een mooi gezicht:
een wasmachine vol met
gekleurde, glanzende pilletjes.**

fiets, in een poncho als het regent, naar de boerderij een paar dorpen verderop. Iedereen weet wat daar gebeurt, maar niemand spreekt erover.

Het stel met drie kinderen, dat zichzelf zuur lachend een klein bedrijfje noemt,

plant zijn trip goed in. De kinderen zijn geweldig, maar vanaf het moment dat je elkaar ook papa en mama gaat noemen, kom je toch minder goed in extase. Als de pil inslaat, voel je je alles: God, een wellustig beest, maar vooral ook levend. Je hebt zelfs seks over de grenzen heen: op z’n Russisch, Frans – behalve op z’n Nederlands, want dat standje ken je niet.

Waarom zou xtc zo populair zijn bij de Nederlander? Zou het ons helpen om aan het keurslijf van het calvinisme te ontsnappen? Waar Italianen altijd en overal amicaal met elkaar in gesprek zijn, zwijgen wij. In China dienen ze de eettafel rijkelijk op, met allerlei bakjes waar iedereen van eet, terwijl de Nederlander eet van zijn eigen bord, met de tv als gesprekspartner.

‘Doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg,’ is het levensmotto van de Nederlander. Tot het moment dat hij even van zichzelf op vakantie mag. Op drugs-vakantie. Alle remmen los.

De xtc-pil: de oplossing voor calvinistisch Nederland.